

РЕШЕНИЕ

№ 24700

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **3501** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл.35, ал.3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г на МФ чл. 145 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от Кмета на Столична община, чрез адв.А. С., адвокатско дружество „С. и П.“ – [населено място], р-н „Л.“, [улица], ет.2, ап.5, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ изх.№ АПВ-ОП-1 от 20.02.2025г., издаден от ГЛАВЕН ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА ОКОЛНА СРЕДА“ И РЪКОВОДИТЕЛ НА УО НА ОПОС 2014-2020г., с който е установено публично държавно вземане в общ размер на 149 480, 56 лева.

В жалбата се твърди за нищожност на АУПВД, тъй като по преписката липсвали данни дали оспорения акт е издаден от компетентен орган. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения акт – неспазване на установената форма, като липсвали фактически и правни съображения; съществено нарушение на административнопроизводствени правила, като органът преди да издаде акта не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая; противоречие с материалния закон, като се счита, че след влизане в сила на решението за прекратяване на административния договор, за Столична община възниква задължението за връщане на платените авансово суми и при забава да се търси законната лихва. Иска се прогласяване на нищожност на АУПВД и в условията на алтернативност – неговата отмяна като незаконосъобразен. Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.

В с.з. жалбоподателят СТОЛИЧНА ОБЩИНА- редовно и своевременно призован, се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. Претендира за присъждане на разноските по

делото по представен списък по чл.80 от ГПК.Представя в срока по чл. 149, ал.3 от ГПК писмени бележки. Посочва се, че правопораждащия юридически факт, който прави изискуемо вземането на УО НА ОПОС 2014-2020г. за главницата/ получените авансово суми/ е Решение N -225 от 02.11.2023 г. на РУО на ОПОС 2014-2020г. за прекратяване на АДБФП № Д-34-78 от 30.11.2018 г. Това решение е влязло в сила след изтичане на срока за обжалване- на 16.11. 2023г., когато за Столична община настъпва падежът за надплатените аванси, съгласно чл.35, ал.1, т.2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г., вр чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК и чл.2.37 от АДБФП. Оспореният АУПДВ касае лихви, изчислени преди тази дата, а с решение на Столичния общински съвет сумите по аванса са върнати изцяло на дати 10.04.2023г. и 12.05.2023г.Следователно цялата сума е върната на дати, предхождащи датата на прекратяване на АДБФП № Д-34-78 от 30.11.2018 г., прекратен с Решение N -225 от 02.11.2023 г. на РУО на ОПОС 2014-2020г., а всяко връщане на суми преди уведомлението за прекратяване представлява доброволно връщане на получени аванси преди падеж. Соченото договорно основание чл. 3.27 от АДБФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. не визиращ връщане на законна лихва, а връщане на дължимата лихва, каквато не е уговорена по размер. Лихвата за забава е законово уредена санкционна последица за забавяне на плащанията след падеж.Доколкото всички плащания са преди настъпване на падежа по договора и закона, законна лихва не се дължи.

В с.з. ответникът ГЛАВЕН ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА ОКОЛНА СРЕДА“ И РЪКОВОДИТЕЛ НА УО НА ОПОС 2014-2020г., редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.Т. и юрк.З., които оспорват жалбата и молят да бъде отхвърлена. Посочва се, че при издаването на АУПДВ административният орган се е ръководил изцяло от указанията на съда/ като се визиращ Решение № 5095/14.05.2024г. по адм.д. № 11129/2023г. на АССГ , оставено в сила с Решение №12448/19.11.2024 г. по адм.д. №7079/2024г. на ВАС/.Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно АДБФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. за предоставяне на БФП по оперативна програма „Околна среда 2014- 2020г.“, съфинансирана от Европейски фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на Европейския съюз, между РУО на Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 г., Столична община и „Топлофикация София“ ЕАД – Партньор/ л. 58 и сл./, е предоставена безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 179 570 918,88 лева по процедура BG16M10P002-2.008 „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF - трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община", по приоритетна ос 2 „Отпадъци“ на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020 г.“, съфинансирана в размер до 85 % от Европейския фонд за регионално развитие на Европейския съюз, за изпълнение на голям проект ИСУН №BG16M10P002- 2.008-0001 „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF - трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“, като максималният размер на безвъзмездната финансова помощ по процедурата възлиза на 180 000 000 лева без ДДС/чл.2 /.С допълнително Споразумение № 1 от 02.09.2020 г. към административен договор № Д-34-78 / 30.11.2018 г. /л. 151 и сл./ са направени изменения и допълнения, подробно описани в споразумението, вкл. БФП в максимален размер до 179 570 918,88 лева се коригира на

177 629 778, 24 лв.

В чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. е записано- „Одобрението на Проекта от Европейската комисия се извършва при условията по чл.102, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г.В случай, че условията, посочени в чл. 102, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. не бъдат спазени, Столична община и партньорът ѝ се задължават да възстановят на Управляващия орган всички изплатени по договора средства, ведно с дължимата лихва“.

От Столична община, чрез Кмета, е депозирано писмо до ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г.“ /РУО на ОПОС 2014 – 2020 г./ с изх. № СОА23-ДИ04-590-1/15.02.2023 г./л.240/, в което от страна на бенефициента са изложени обстоятелства, в резултат на които е възникнала обективна невъзможност за изпълнението на проект № BG16M1OP002-2.008-0001 „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF – трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“ в рамките на срока за допустимост на разходите и разходване на договорения финансов ресурс в срока по договора за безвъзмездна финансова помощ, като е отправено искане до РУО на ОПОС 2014 – 2020 г. за указания относно последващите действия. Коментирано е в писмото, че „Топлофикация София“ЕАД е прекратила обявена обществена поръчка и са посочени причините.

В отговор е изпратено писмо изх. № 08.00-144/24.02.2023г. на РУО на ОПОС 2014 – 2020 г. до Кмета на Столична община, в което е посочено, че е поставено изискване, в 3-годишния срок /към дата 01.04.2023 г./ от Решение за изпълнение на Европейската комисия от 01.04.2020 г. , за сключване на първия договор за строителство.Посочено е,че с оглед предоставената от Столична община информация „на практика е невъзможно да бъде сключен договор с изпълнител за извършване на строителство преди 01.04.2023г. и съответно да бъде изпълнено поставеното в решението на ЕК условие“. Можело да се заключи, че „възможностите за успешна реализация на проекта са изчерпани“.Поради това становището на РУО на ОПОС е, че всички изплатени средства от страна на УО на ОПОС към бенефициента следвало да бъдат възстановени в бюджета на програмата. Според писмото общо изплатените суми от ОПОС 2014- 2020 г. по проекта възлизали на 71 783 682,77 лв. , като : „УО на ОПОС ще отправи покана за доброволно изпълнение на горесцитираната сума от 71 783 682,77 лв., ведно с натрупаните лихви по същата, представляваща недължимо платена такава по смисъла на чл. 162, ал.2, т.8 от Данъчно-процесуалния кодекс в 14- дневен срок от датата на получаване на поканата. Прекратяването на АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. ще се обективира в споразумение между УО на ОПОС и Столична община, след възстановяване на посочената сума“.

С писмо изх. №08-00-144/21.03.2023г. на РУО на ОПОС 2014 – 2020 г. до Кмета на Столична община/л.246/ се отправя: „ покана за доброволно изпълнение на горесцитираната сума от 71 783 682,77 лв. в 7- дневен срок от датата на получаване на настоящата кореспонденция“.

В писмо изх. №08-00-144/ 04. 04.2023г. на РУО на ОПОС 2014 – 2020 г. до Кмета на Столична община/ л.261/ е посочено, че по искания за плащания , след решения на РУО на ОПОС, по сметка на Столична община са изплатени 71 783 682,77 лв. След подписването на допълнително Споразумение № 1 от 02.09.2020 г. към АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г.е възникнало задължение от 352 912, 39 лв., което било възстановено от страна на бенефициента на 15.09.2020г. В писмото на РУО на ОПОС е посочено, че на основание чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. сумата от 71 783 682,77 лв. става изискуема преди прекратяване на договора и същата следва да бъде възстановена по сметката на ОПОС 2014- 2020 г. съгласно сроковете, посочени в писмо изх. №08-00-144/21.03.2023г. на РУО на ОПОС 2014 – 2020 г.

На 06.04.2023 г. Столичният общински съвет взема Решение № 218 от 06.04.2023 г. /л. 262 /, с

което дава съгласие и възлага на кмета на Столична община да възстанови получените средства от ОП „Околна среда 2014-2020 г.“ в размер на 71 783 682,77 лв., представляващи неусвоен аванс и възстановени разходи по проекта „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF - трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“ и да предприеме всички необходими и последващи действия във връзка с процедурата за прекратяване изпълнението на АДФФП № Д-34-78/30.11.2018 г.

На 10.04.2023 г. Столична община възстановява по сметката на ОПОС 2014-2020 г. сумата от 70 516 555,67 лв.

На 12.05.2023 г. по сметката на ОПОС 2014-2020 г. Столична община възстановява сума в размер на 1 267 127,10 лв., с което цялата главница е погасена.

След това РУО постановил Решение № N -225 от 02.11.2023 г./л.264/, с което съгласно т. 1 –е прекратява АДФФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. за изпълнение на проектно предложение с рег. № BG16M1OP002-2.008-0001 „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF – трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“. В същото е посочил, че съгласно чл. 3.27 от АДФФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. в случай, че условията, посочени в чл. 102, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. не бъдат спазени, Столична община и партньорът ѝ се задължават да възстановят на Управляващия орган всички изплатени по договора средства, ведно с дължимата лихва. В 3-годишния срок /към дата 01.04.2023 г./ от Решение за изпълнение на Европейската комисия от 01.04.2020 г. за одобряване на финансов принос за големия проект „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF – трета фаза на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“, избран в рамките на оперативна програма „Околна среда“ в България, в УО на ОПОС не е представен сключен договор със строител по Дейност 6 „Проектиране, вкл. авторски надзор и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF-гориво, в т.ч. подготовка, закупуване/доставка/монтаж /пускане в експлоатация/ на необходимото оборудване, съоръжения и обзавеждане, както и надзор върху работата на инсталацията през периода за уведомяване за дефекти“ от проекта. Съгласно разпоредбата на чл. 48, ал. 2 от ЗУСЕСУ финансирането с безвъзмездна финансова помощ се прекратява едностранно от ръководителя на Управляващия орган, когато бенефициента не сключи договор с изпълнител до 12 месеца от изтичането на срока, предвиден за неговото сключване. Съгласно Одобреното проектно предложение BG16M1OP002-2.008-0001, представляващо Приложение № 1 към АДФФП № Д-34-78/30.11.2018 г., сключването на договор с изпълнител за изпълнението на Дейност 6 е предвидено да бъде извършено в срок до края на месец 06/2021 г. В 12 - месечния срок от посочената дата /т.е. към дата 01.07.2022 г./ в УО на ОПОС 2014-2020 г. не е представен сключен договор със строител по Дейност 6 „Проектиране, вкл. авторски надзор и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF-гориво, в т.ч. подготовка, закупуване/доставка/монтаж /пускане в експлоатация/ на необходимото оборудване, съоръжения и обзавеждане, както и надзор върху работата на инсталацията през периода за уведомяване за дефекти“.

Не е спорно, че цитираното Решение N -225 от 02.11.2023 г. по т.1 не е обжалвано в тази част /по т.1/ и е влязло в сила. Решение N -225 от 02.11.2023 г. на РУО на ОПОС е оспорено в частта му по т.2 и е отменено с Решение № 5095/14.05.2024г. по адм.д. № 11129/2023г. на АССГ , оставено в сила с Решение №12448/19.11.2024 г. по адм.д. №7079/2024г. на ВАС.

С писмо изх. № 08-00-144/30.12.2024г. РУО на ОПОС /л.277 ./ Столична община е уведомена на основание чл.26 от АПК за започване на производство по издаване на АУПДВ, като е предоставен срок от 21 дни за обяснения, бележки и възражения. В писмото е посочено, че с оглед изпратените от ръководителя на УО на ОПОС 2014 – 2020 г. до бенефициента писма с изх. № 08-00-144/24.02.2023 г., 08-00-144/21.03.2023 г. и № 08-00-144/04. 04.2023 г. за възстановяване на дължимите суми и на основание чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78/30.11.2018 г. и във връзка с член единствен, ал. 1 и ал. 2 от Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения бенефициентът следва да заплати на УО на ОПОС 2014- 2020г. „законна лихва в размер на 149 480,56 лева върху размера на забавената главница“, изчислена както следва: начислена лихва за забава в размер на 136 618,70 лв. върху главница в размер на 71 783 682,77 лв. от 05.04.2023 до 10.04.2023 г.; начислена лихва за забава в размер на 12 861,86 лв. върху главница в размер на 1 267 127,10 лв. от 11.04.2023 г. до 12.05.2023 г.

С оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ изх.№ АПВ-ОП-1 от 20.02.2025г., издаден от ГЛАВЕН ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА ОКОЛНА СРЕДА“ И РЪКОВОДИТЕЛ НА УО НА ОПОС 2014-2020г., е установено публично държавно вземане в общ размер на 149 480, 56 лева.

Като мотиви за постановяване на акта е посочено, че с оглед изпратените от ръководителя на УО на ОПОС 2014 – 2020 г. до бенефициента писма с изх. № № 08-00-144/24.02.2023 г., 08-00-144/21.03.2023 г. и № 08-00-144/04. 04.2023 г. за възстановяване на дължимите суми и на основание чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78/30.11.2018 г. и във връзка с член единствен, ал. 1 и ал. 2 от Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения бенефициерът следва да заплати на УО на ОПОС 2014- 2020г. “ законна лихва в размер на 149 480,56 лева върху размера на забавената главница“. Описана е хронологията, относно прекратяването на АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. с причините за това, направена е констатация, че Решение N -225 от 02.11.2023 г. по т.1 / за прекратяване на АДФП/ е влязло в сила и е налице стабилен административен акт, който подлежи на изпълнение. Според РУО, съгласно чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. сумата от 71 783 682,77 лв. става изискуема преди прекратяване изпълнението на договора. След като на 21.03.2023 г. до Столична община е изпратена покана от РУО с писмо изх. № 08-00-144/21.03.2023 г. за доброволно възстановяване на сумата от 71 783 682,77 лв. в 7 - дневен срок / посочен в оспореното решение като „14-дневен срок“, същият изтичал на 04. 04. 2023г. и от 05.04.2023г. се начислява лихва върху главницата от 71 783 682,77 лв. до 10.04.2023г., когато СО възстановява главница от 70 516 555, 67 лева. Тъй като оставащата дължима главница към 10.04.2023г. е 1 267 127, 10 лв. върху същата се начислява лихва за забава от 10.04.2023г. до 12. 05. 2023г., когато по сметката на ОПОС 2014- 2020 г. СО възстановява сума в размер на 1 267 127, 10 лв., с което цялата главница е погасена. РУО на ОПОС 2014- 2020 г. е посочил, че само лихвата не била възстановена, като установяване само на същата като публично вземане следвало също да стане по реда на чл. 35, ал.3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. на МФ.

По делото е приета административната преписка, както и представените допълнително писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма съдържание и приложения. В съответствие с изискването на чл.159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока и срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални и

като такава подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният акт е издаден от Главния директор на Главна дирекция "Оперативна програма "Околна среда" в МОСВ и Ръководител на УО на ОПОС, чиято компетентност се обосновава с приложената Заповед № РД-774/02.09.2024 г. и Заповед № РД-773/02.09.2024г., двете на Министъра на околната среда и водите. Съгласно № РД-774/02.09.2024 г. Г. С. – Главен директор на главна дирекция "Оперативна програма "Околна среда" е длъжностно лице, което е определено за орган по установяване на публични държавни вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от ДОПК, като изрично се посочва, че има правото да издава по реда на АПК актове за установяване на публични държавни вземания, с които публичните държавни вземания се установяват по основание и размер. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав достигна до извода, че оправомощаването е надлежно извършено, а това означава, че актът е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. АУПДВ е създаден като електронен документ, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения АУПДВ. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, поради което създадения електронен документ е възпроизведен като препис на хартиен носител, надлежно заверен от ответната страна. От приложените доказателства е видно и че издателят на АУПДВ притежава валиден КЕП. Ето защо не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК, доводите в жалбата са неоснователни.

Оспорения АУПДВ е издаден в предписаната от закона писмена форма. Видно от съдържанието му в него са посочени фактически и правни основания за издаването му, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 62 от Закона за публичните финанси, органите, отговорни за финансовото управление на средствата от Европейския съюз, са длъжни да предприемат необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми, както и на неправомерно получените или

неправомерно усвоените средства по проекти, включително свързаното с тях национално съфинансиране, както и на глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз или в клаузите по други програми и договори.

Правилата за възстановяване на суми по оперативните програми, финансирани от Европейския фонд за регионално развитие /ЕФРР/, Европейския социален фонд /ЕСФ/ и Кохезионния фонд /КФ/ на Европейския съюз /ЕС, са регламентирани с Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество /Наредба № Н-3/2018 г./.

Съгласно чл. 35 ал.1 от Наредба № Н-3/2018 г. – „Бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е: 1. определена индивидуална финансова корекция; 2. недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“.

Разпоредбата на чл. 35, ал.3 от Наредба № Н-3/2018 г. предвижда, че в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

По силата на чл. 43, ал. 1 Наредба № Н-3/2018 г.- „Бенефициентът възстановява вземанията по чл. 35, ал. 1 в 14-дневен срок от:1. датата, на която е информиран чрез ИСУН за дължимата сума по чл. 35, ал. 1, т. 1; т. 2. влизането в сила на акта, с който са установени вземанията по чл. 35, ал. 1, т. 2“. При възстановяване на задължението преди крайния срок не се дължи лихва за забава/ чл.43, ал.2 от Наредбата/.

УО е пристъпил към издаване на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, позовавайки се на чл. 35, ал. 3 от Наредба № Н-3/2018 г., съгласно който в случаите по чл.35, ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Съгласно чл. 166, ал. 2, изр. 1 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.Съгласно чл.26 от АПК Столична община е уведомена за започване на производство по издаване на АУПДВ.

Процесният АУПДВ е издаден само относно законни лихви във връзка с възстановяване на суми, получени при авансово плащане по административен договор, който е прекратен. Административният орган се е позовал на чл. 35 ал.3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3/2018 г., чл.162 ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК. Посочил е, че съгласно чл. 3.27 от АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. в случай, че условията, посочени в чл. 102, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. не бъдат спазени, Столична община и партньорът ѝ се „задължават да възстановят на Управляващия орган всички изплатени по договора средства, ведно с дължимата лихва“. РУО на ОПОС декларативно е заявил, че получената като БФП сума от 71 783 682, 77 лева „става изискуема преди прекратяване изпълнението на договора“. Според РУО на ОПОС визираната в административния договор „дължима лихва“ е законната лихва за просрочие съгласно Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения, дължима е за периодите от 05.04.2023 г. до 10.04.2023 г. и от 11.04.2023 г. до 12.05.2023 г. и „установяване само на същата като публично вземане следвало също да стане по реда на чл. 35, ал.3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г на МФ“ с АУПДВ.

По делото не е спорно, че Столична община на 10.04.2023г. и на 12.05.2023г. е възстановила изцяло получените по АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. неусвоени плащания. Не е спорно, че Решение N -225 от 02.11.2023 г. по т.1 / с което е прекратен АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. не е обжалвано в частта по т.1 и е влязло в сила.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК/ цитирана в АУПДВ/ публични са държавните вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Такива са и лихвите за вземанията по т. 8, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 9 от ДОПК. В случая финансовата подкрепа/ плащанията на въпросните 71 783 682, 77 лева/ е предоставена въз основа на АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г. Със стабилен административен акт, а именно с Решение № N-225 от 02.11.2023 г. на РУО на ОПОС е прекратен АДФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г., поради неспазване на условията по чл. 102, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. След прекратяването на договора получените от бенефициера плащания се явяват „неправомерно получени“ в смисъла на чл. 35 ал.1 , т. 2 от Наредба № Н-3/2018 г., във вр. чл.162, ал.2,т.8 от ДОПК и като такива съставляват публично държавно вземане, подлежащо на

установяване с акт издаден по реда на чл.166,ал.2 ДОПК. В този смисъл е Решение № 11154/ 06.12.2022 г. по адм. д .№ 1643/2022 г. на ВАС –„След прекратяването на договора получените от бенефициера плащания се явяват неправомерно получени и като такива съставляват публично държавно вземане, подлежащо на установяване с акт издаден по реда на чл.166,ал.2 ДОПК“. Получените суми по договора, обаче, са възстановени доброволно от Столична община на 10.04.2023г. и на 12.05.2023г. и не се следва установяването с АУПДВ изх.№ АПВ-ОП-1 от 20.02.2025г. на: „законна лихва в размер на 149 480,56 лева върху размера на забавената главница, изчислена както следва: начислена лихва за забава в размер на 136 618,70 лв. върху главница в размер на 71 783 682,77 лв. от 05.04.2023 до 10.04.2023 г.; начислена лихва за забава в размер на 12 861,86 лв. върху главница в размер на 1 267 127,10 лв. от 11.04.2023 г. до 12.05.2023 г.“.

Административният орган се позовал на разпоредбата на чл. 35 ал.1, т. 2 от Наредба № Н–3/2018 г., гласяща: „Бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е. недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“. Съгласно цитираната разпоредба се визира възстановяване на неправомерно получена финансова подкрепа, а с оглед настоящия казус това са платените 71 783 682, 77 лева въз основа на АДБФП № Д-34-78 / 30.11.2018 г., които „се явяват неправомерно получени“, след като договорът е прекратен с Решение № N-225 от 02.11.2023 г. на РУО на ОПОС. Относно законните лихви/за вземанията по 35 ал.1, т. 2 , на която норма се позовава РУО/ разпоредбата на чл. 43, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г. гласи- „Бенефициентът възстановява вземанията по чл. 35, ал. 1 в 14-дневен срок от: влизането в сила на акта, с който са установени вземанията по чл. 35, ал. 1, т. 2“. Цитираната разпоредба регламентира срока, в който бенефициентът възстановява вземанията по чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредбата, който започва да тече от влизане в сила на АУПДВ и именно след изтичането на който бенефициентът изпада в забава и дължи лихва. Разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от Наредбата гласи – „При възстановяване на задължението преди крайния срок не се дължи лихва за забава“. Получените по договора суми са възстановени доброволно от Столична община още на 10.04.2023г. и на 12.05.2023г. и не се следва установяване с АУПДВ, на цитираното от РУО на ОПОС основание по чл.35,ал.3 вр.чл.35 ал.1 т.2 от Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г., на визираната лихва за забава, поради което оспореният акт е издаден в нарушение на материалния закон, а жалбата срещу него е основателна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за разноси е основателно в претендирания размер от 12804,80 лв., съставляващ сбора на заплатената от

оспорващия държавна такса от 50,00 лв. и 12754,80 лв. адвокатски хонорар с ДДС, който се явява в рамките на минималния по правилото на чл. 7, ал. 2, т. 5, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г./ - при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. – 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. Следва да се добави във връзка с цитираната в съпроводителното писмо на ответника практика, че указанията на СЕС са в насока, че съдът следва да преценява във всеки конкретен случай релевантните обстоятелства, характеризиращи случая, както и икономическият и правен контекст, в който се вписват. Преследваната легитимна цел е да се осигури качеството на предоставяните от адвокатите услуги като едновременно с това се осигури достойно заплащане на адвокатския труд при отчитане на извършената работа, сложността на казуса и други характеристики, без да се нарушава конкуренцията. В конкретният казус претендираното възнаграждение за адвокат не е прекомерно с оглед значителния материален интерес по делото и установеното правило в чл. 7, ал. 2, т. 5, вр. чл. 8, ал. 1 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Установява се от приложените по делото писмени доказателства, че процесуалният представител на жалбоподателя активно участва в производството, изготвил е подробна жалба, в която е изложил доводи по всички основания за оспорване на административен акт по чл. 146 АПК, участва в съдебното заседание, представя подробна писмена защита, която съдържа анализ на доказателствата, посочване на приложимото право и изложение на пороците на оспорвания акт. В този смисъл неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на поисканото от страната адвокатско възнаграждение. В съответствие с §1 т. 6 от ДР на АПК тези разносните следва да се поемат от юридическото лице, в структурата на което е административният орган, т.е. от МОСВ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд – София град, Трето отделение, 81 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, п.к. 1000, [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], представлявана от Кмета, чрез адв.А. С., адвокатско дружество „С. и П.“ – [населено място], р-н Л., [улица], ет.2, ап.5, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) изх.№ АПВ-ОП-1 от 20.02.2025г., издаден от ГЛАВЕН ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА ОКОЛНА СРЕДА“ И РЪКОВОДИТЕЛ НА УО НА ОПОС 2014-2020г., с който е установено публично държавно вземане в общ размер на 149 480, 56 лева, от която сума: начислена лихва за забава в размер на 136 618,70 лв. от 05.04.2023 г. до 10.04.2023 г. върху главница в размер на 71 783 682,77

лв. ; начислена лихва за забава в размер на 12 861,86 лв. от 11.04.2023 г. до 12.05.2023 г. върху главница в размер на 1 267 127,10 лв.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ да заплати на Столична Община, п.к. 1000, [улица], БУЛСТАТ[ЕИК] сумата от 12804,80 лв. за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: